

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UP/I-034-03/13-03/005
437-07/26-2014-014

Poslovni broj: UsII-6/2014-7

AGENCIJA ZA ZAŠTITU TRŽIŠNOG NATJECANJA	
Datum primitka	24-06-2014

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D I A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Jasminke Jenjić, predsjednice vijeća Lidije Rostaš-Beroš i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Hrvatsko društvo skladatelja iz Zagreba, Berislavićeva 9, kojeg zastupa punomoćnik [REDACTED] protiv tužene Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja iz Zagreba, Savska cesta 41, radi poništenja rješenja, klasa: UP/I-034-03/2013-03/005, urbroj: 580-07/26-2013-009 od 6. prosinca 2013., u predmetu izricanja upravno-kaznene mjere, na sjednici održanoj 22. svibnja 2014.

presudio je

Tužbeni zahtjev se usvaja te se poništava rješenje Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, klasa: UP/I-034-03/2013-03/005, urbroj: 580-07/26-2013-009 od 6. prosinca 2013.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja uvodno navedenog broja tužitelju je izrečena upravno-kaznena mjera u iznosu od 102.000,00 kn, jer je zlorabio svoj vladajući položaj prikupljanjem naknada za reproduciranje autorskog djela za privatno ili drugo vlastito korištenje u Republici Hrvatskoj, na način da je u razdoblju od 1. siječnja 2006. do 3. studenog 2009. primjenjivao prema poduzetnicima za istovrsne poslove različite popuste za naknade, čime je primjenom nejednakih uvjeta za istovrsne poslove pojedine poduzetnike doveo u nepovoljan položaj na tržištu prodaje proizvoda za koje se plaća naknada u odnosu na njihovu konkurenciju i time narušio tržišno natjecanje na tom tržištu, u smislu odredbe članka 16. stavka 2. točke 3. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 122/03.), što je utvrđeno pravomoćnim rješenjem Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 3. studenog 2009., klasa: UP/I-030-02/2008-01/41, urbroj: 580-05-09-26-057. 2009. Rješenjem je određen rok od 15 dana za izvršenje koji teče od dana pravomoćnosti rješenja.

Tužitelj je osporio navedeno rješenje pravovremenom tužbom navodeći kako je doneseno protivno odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja s obzirom da je postupak u predmetnoj stvari vođen i dovršen pred Agencijom prema Zakonu o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 122/03. – dalje u tekstu: ZZTN 2003.), pa se ne može temeljem odredbe članka 75. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja (Narodne novine, broj 79/09. – dalje u tekstu: ZZTN 2009.) voditi u dijelu izricanja kazneno-upravne mjere. Upućuje na odredbe članaka 35. stavka 1. točke 5. i 57. točke 3. ZZTN 2003. koje definiraju nadležnost tužene Agencije, pa ista nije imala nikakvog zakonskog uporišta o pokretanju i vođenju postupka za utvrđivanje uvjeta za izricanje kazneno-upravne mjere. S tim u vezi upućuje na odredbe

ZZTN 2009. koji izrijeком govore kako se upravno-kaznena mjera može izricati samo za povrede počinjene i utvrđene po tom Zakonu.

Također tužitelj osporava i dio rješenja kojim se tužena Agencija poziva na primjenu blažeg Zakona, pa analizira odredbu Zakona o prekršajima koji je bio na snazi u vrijeme pokretanja postupka protiv tužitelja i dovršenje postupka pred Agencijom (Narodne novine, broj 107/07.), kao i naknadno izmijenjenu odredbu članka 3. Zakona o prekršajima (Narodne novine, broj 39/13.) iz kojih proizlazi da je ispitivanje eventualnog pravnog kontinuiteta povrede isključivo u nadležnosti suda i u okviru prekršajnog postupka. Prekršaj se mora utvrđivati u postupku pred sudom, a Agencija nema ovlasti niti pozivom na ZZTN 2009. niti Zakon o prekršajima za vođenje prekršajnog postupka. Također navodi tužitelj da ni kazneno pravo ne dozvoljava primjenu blažeg zakona kada bi se postupak vodio po odredbama više zakona, već se u cijelosti mora primijeniti jedan zakon, pa zaključno predlaže da Sud tužbu uvaži i poništi osporeno rješenje.

Tužba je dostavljena tuženome na odgovor koji se očitovao protiveći joj se u cijelosti i ostajući pri svim navodima rješenja. Dodatno naglašava kako je navode tužitelja o nadležnosti Agencije već obrazložio u osporenom rješenju, pa upućuje na odgovarajuće točke obrazloženja utuženog rješenja, dodajući da je detaljno obrazložio i primjenu instituta blažeg zakona.

Navodi nadalje kako se Prekršajni sud u Zagrebu svojim rješenjem proglasio nenadležnim za vođenje prekršajnog postupka povodom optuženog prijedloga tuženika u konkretnom slučaju, te ustupio predmet AZTN-u kao stvarno nadležnom tijelu za vođenje postupka.

Zaključno, tuženi navodi kako u pravilu donosi jedinstveno rješenje u smislu članka 52. stavka 6. ZZTN kojim se utvrđuje narušavanje tržišnog natjecanja i postojanje uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere ali može, temeljem odredbe članka 58. stavka 1. točke 12. istog Zakona donositi rješenja kojima izriče upravno-kaznenu mjeru u smislu ZZTN-a samostalno, pa predlaže da Sud tužbu odbije.

Odgovor tuženog dostavljen je u smislu odredbe članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.) tužitelju na izjašnjenje koji se očitovao podneskom zaprimljenim u Sudu 10. travnja 2014. ostajući kod navoda tužbe, a očitovanje tužitelja dostavljeno je tuženome (zaprimljeno 30. travnja 2014.).

Tužbeni zahtjev je osnovan.

Prilikom donošenja odluke o osnovanosti tužbenog zahtjeva Sud je u smislu odredbe članka 55. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima razmotrio sva pravna i činjenična pitanja, te ocijenio da je temeljem nespornih činjenica tuženi izveo pogrešan zaključak uslijed kojeg je nepravilno primijenjen materijalni propis.

Nesporno je rješenjem Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja uvodno navedenog broja od 3. studenog 2009. utvrđeno da je tužitelj za istovrsne poslove primjenjivao prema poduzetnicima različite popuste na naknade, te da je primjenom nejednakih uvjeta na istovrsne poslove pojedine poduzetnike doveo u nepovoljan položaj na tržištu prodaje proizvoda za koje se plaća naknada u odnosu na njihovu konkurenciju i time je narušio tržišno natjecanje u smislu odredbe članka 16. stavka 2. točke 3. ZZTN 2003.

Presudom Visokog upravnog suda, broj: Us-14370/2009-13 od 20. travnja 2012. tužba je odbijena pa je navedeno rješenje Agencije postalo pravomoćno.

Prema odredbi članka 60. ZZTN 2003. temeljem rješenja Agencije kojim je utvrđena povreda odredaba tog Zakona, Agencija podnosi prekršajnom sudu zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka protiv poduzetnika i odgovorne osobe poduzetnika.

ZZTN 2003. prestao je važiti na dan stupanja na snagu ZZTN 2009., 1. listopada 2010.

Odredbama ZZTN 2009. povrede Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja nisu više propisane kao prekršaji već su u Glavi VI propisane upravno-kaznene mjere koje, prema definiciji iz članka 60. Zakona, Agencija izriče prema tom Zakonu, sa ciljem osiguravanja učinkovitog tržišnog natjecanja, kažnjavanja počinitelja povreda ovog Zakona otklanjanja štetnih posljedica takvih povreda i odvratanja drugih poduzetnika za kršenje odredaba toga Zakona.

U predmetnoj stvari je sporno je li tuženo tijelo, koje je prema ZZTN 2009. nadležno provoditi postupke za izricanje upravno-kaznenih mjera za povrede tog Zakona, bilo ovlašteno provesti odgovarajući postupak i izreći predmetnu mjeru, u stvari u kojoj je povreda utvrđena temeljem ZZTN 2003.

Tužena Agencija je provela postupak propisan odredbama ZZTN 2009. tako što je zaključkom, klasa: UP/I-034-03/2013-03/005, urbroj: 580-07/13-26-002 od 13. lipnja 2013. pokrenula postupak utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere poduzetniku Hrvatskom društvu skladatelja – zaštita autorskih, muzičkih prava, temeljem ranije spomenutog rješenja kojim je utvrđena povreda Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

U postupku utvrđivanja uvjeta za izricanje upravno-kaznene mjere Vijeće Agencije je provelo propisani postupak time što je zaključak o pokretanju postupka dostavilo tužitelju, zatražilo dostavu potrebne dokumentacije, tužitelj je dao pisanu obranu i dostavio potrebne podatke, održana je glavna rasprava 9. rujna 2013., saslušani su predstavnici tužitelja, punomoćnik i predstavnik tužitelja dali su završnu obranu nakon čega je postupak dovršen, a odluka je uslijedila temeljem odredbe članka 52. stavka 5. ZZTN 2009. te je na 158. sjednici Vijeća za zaštitu tržišnog natjecanja od 6. prosinca 2013. doneseno rješenje kojim je izrečena upravno-kaznena mjera.

Imajući na umu sadržaj spisa predmeta, navode i razloge tužbe te odgovarajuće odredbe ZZTN 2003. i ZZTN 2009. Sud ocjenjuje da je osnovano osporio tužitelj postojanje zakonitog temelja za izricanje upravno-kaznenih mjera za povrede počinjene i za koje je povreda utvrđena za vrijeme važenja ZZTN 2003.

Tuženo tijelo je argumente za svoju nadležnost za postupanje temeljilo na rješenju Prekršajnog suda u Zagrebu, odredbi članka 75. ZZTN 2009. kao i uvjerenju da postoji pravni kontinuitet jer pravomoćno utvrđena povreda ZZTN-a zamalo identično opisana u ZZTN 2003. i u ZZTN 2009., te je u ostala u sferi kažnjivog ponašanja.

Ne ulazeći u ocjenu rješenja Prekršajnog suda u Zagrebu, suprotno stanovištu tuženog tijela, Sud ocjenjuje da prijelazne i završne odredbe ZZTN 2009. ne daju osnove za zaključak koje je izvelo tuženo tijelo. Naime, odredba članka 75. tog Zakona propisuje da će se zahtjevi za pokretanje postupka za koje je nadležna Agencija zaprimljeni do 30. rujna 2010. kao i postupci koji su pokrenuti u Agenciji do tog nadnevka okončati primjenom odredba ZZTN 2003. Po ocjeni Suda proizlazi da se u smislu članka 75. Zakona mogu nastaviti i dovršiti započeti postupci, ali samo oni za koje je za vrijeme važenja ranijeg Zakona bila nadležna Agencija, dakle upravni postupci utvrđivanja povreda tržišnog natjecanja (članak 35. stav 1. točka 5. i članak 57. ZZTN 2003.). Do 30. rujna 2010., za vrijeme važenja ZZTN 2003. (članak 78. ZZTN 2009.) za prekršajne postupke bio je mjerodavan prekršajni sud, pa je utoliko neosnovano pozivanje tuženoga na odredbu članka 75. ZZTN 2009.

ZZTN 2009. u sustav ocjene zakonitosti povreda tržišnog natjecanja uvodi mogućnost izricanja upravno-kaznenih mjera za povrede ZZTN za što je nadležna Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja. Povreda tržišnog natjecanja koja je utvrđena tužitelju, dakle zlouporaba vladajućeg položaja primjenom nejednakih uvjeta na istovrsne poslove i narušavanje tržišnog

natjecanja na tržištu nesporno je i prema članku 13. točka 3. ZZTN 2009. ostala u sferi kažnjivog ponašanja što bi bio argument u prilog tuženikovog stava o postojanju pravnog kontinuiteta. Međutim, izmijenjeno je tijelo koje provodi odgovarajući postupak i izriče mjere te umjesto tijela pravosudnog sustava odlučuje javnopravno tijelo. S obzirom da prijelazne odredbe ZZTN 2009. ne daju osnove za zaključak da je javnopravno tijelo ovlašteno odlučivati o izricanju sankcija za povrede počinjene za vrijeme važenja propisa koji ih je tretirao prekršajima o kojima su odlučivali prekršajni sudovi, Sud ocjenjuje da je u spornoj stvari pogrešno primijenjen zakon. Točnije, primijenjen je propis koji nije bio na snazi u vrijeme počinjene povrede ZZTN 2003., što je protivno zabrani povratne primjene zakona pa su pravilni navodi tužitelja da je osporeno rješenje protivno zakonu.

Nadalje, pravilno ističe tužitelj da iz izričaja i smisla niza odredbi ZZTN 2009. proizlazi da se prilikom sastavljanja teksta imalo na umu vođenje postupka i izricanje upravno-kaznenih mjera upravo za povrede toga Zakona, kao što su odredbe članka 9., članka 52., članka 60. i dalje, što je argument više u prilog osnovanosti tužbenog zahtjeva.

Na osnovi svega izloženog Sud ocjenjuje da nije bilo osnove za prihvaćanje pravilnim rješenje tužene Agencije o upravno-kaznenoj mjeri s obzirom da za to nije bilo temelja u Zakonu. Stoga uvažavajući utvrđene činjenice i provedene dokaze u upravnome postupku Sud ocjenjuje tužbeni zahtjev osnovanim te poništava pobijano rješenje u smislu odredbe članka 58. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10. i 143/12.).

U Zagrebu 22. svibnja 2014.

Predsjednica vijeća
Jasminka Jenjić, v.r.

Za točnost otpremljeni službenik

